

jeg ikke antage, at der i Ordet „Journal“ skal ligge, at der absolut skal skrives noget deri hver Dag. Det kan man ikke fordre, eftersom der tidt vil gaa mange Dage, hvor der intet passerer. Naar et bakteriologisk Eksperiment skal foretages, vil det ofte være saa, at naar det Stik eller Snit er gjort i Dyrret, og Indpodningen stet, maa der gaa flere Dage, før der overhovedet kan vise sig noget. — Om den Henstilling, som fremkom fra det ærede Medlem (Caspersen) angaaende Forelsen af denne Journal over de bakteriologiske Forsøg og den dermed i Sammenhæng staaende Henstilling om Ombytning af de sidste Stykker i Forslag under Nr. 4, skal jeg ikke udtale nogen bestemt Formening for Øjeblikket, idet jeg ifølge de saaldne Udtalelser venter, at det vil komme for til Udvalgets Overvejelse inden tredje Behandling. Der er vistnok ingen, der tvivler paa disse bakteriologiske Forsøgs store Betydning eller paa, at de, hvad enten man gør sig overdragne Forventninger om, hvad det skal føre til eller ikke, bør gøres fuldt ud, idet de vistnok under alle Omstændigheder frembyde saa meget lærerigt i medicinsk Henseende, at der ikke bør lægges nogen Hindringer i Vejen for dem.

Af de Endringer, som ere gjorte i § 1, er jo først den, at Bemyndigelsen til at foretage Forsøg andre Steder end ved Universitetets og Landbohøjskolens Laboratorier eller dertil bestemte Lokaler skal gives af Justitsministeriet, altsaa ikke kan gives af disse Anstaltens egen Bestyrelse; det skal jeg ikke have noget imod. Jeg tror, at jeg bemærkede allerede ved 1ste Behandling, at det jo næppe vil blive i et overordentlig stort Antal Tilfælde, at disse Sager kunde have nogen Betydning som voldende Besvær; det vil jo sagtens være undtagelsesvis, at nogen Videnskabsmand udenfor disse Institutioners Laboratorier vil foretage saadanne Forsøg, og naturligvis ogsaa, at han vil have Assistenten autoriserede til at hjælpe sig. De enkelte Tilfælde af den Art, som der

Ting med Hensyn til saadanne Dyr, som have faaet i en vis Grad Hævd, som stier i mangfoldige Røkkener eller ved Udøvelsen af f. Eks. saadanne Virksomheder som Fiskefangst, der kunne anses for unødvendige Grusomheder, men de ere i den Grad indgroede i den almindelige Forestilling, at der vel næppe er nogen, der har tænkt sig at anvende den almindelige Dyrplagerilov her. I alt Fald mener jeg rigtignok, som jeg ogsaa tror, at den ærede Landstingsmand (Th. Nielsen) udtalte, at det maa være Fremtiden forbeholdt, der maa skabes en Ansættelse hos Publikum om, hvad der er rimelig Grund for Lovgivningsmagten til at gribe ind i. Der vil altid være noget overordentlig mislignet for Lovgivningsmagten i at gribe ind og erklære for grusomt og unødvendigt Dyrplageri Handlinger som den almindelige Jølelse eller Opinionen ikke anerkender for at være det. Naar Loven gør det, saa vil den have meget ringe Udseende til at slaa igenem og blive overholdt. Den naturlige Gang er den, at efter at der har vist sig en vis Opinion paa et vist Punkt, saa træder Lovgivningsmagten til og tilvejebringer de andre Midler til at hævede en saadan Forstaaelse, til at skaffe den en saadan Fuldstgørelse, som den har Krav paa. Derfor forekommer det mig, at dette Spørgsmaal om, hvorledes Dyrplagerilovgivningen skal stille sig overfor de koldblodige Dyr, egentlig endnu ikke er tilstrækkelig opløst; der savnes de tilstrækkelige Materialer. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Ordføreren (Goos): Naar min ærede Kollega i Udvalget, Landstingsmanden for 11te Kreds (Th. Nielsen) har udtalt, at han haaber, at der ogsaa er Enighed i Forstaelsen og ikke blot i Uffattelsen af de Forslag, der foreligge, saa tror jeg, at jeg i de Hovedpunkter, som det ærede Medlem har fremdraget, kan bekræfte det. — Om det Spørgsmaal, hvad Divisionsbehandling om-